

กราบบนมีสการ

พระพุทธคุณ

พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ

ขอมอบหนังสือเล่มนี้

แต่

.....

จาก

.....

สำนักพิมพ์ ซิงค์ ปียอนด์ ธรรมะ
“เพราะธรรมะสื่อสารได้หลายทาง”

**Think
Beyond**

**เปลี่ยน
กรรม**

ทำแล้วรุ่ง
ทำแล้วรวย

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light green color, framing the central text.

๑

กรรม กับการให้ผล ของกรรม

สรรพสิ่งบนโลกใบนี้ล้วนแต่ตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่หนีกฎเกณฑ์ของธรรมชาติไปได้ มนุษย์ก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะเก่งกาจสามารถสักเพียงใด ก็ยังต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติอยู่นั่นเอง กฎนี้ไม่มีผู้ใดสร้างขึ้นมา มันเป็นของมันอยู่อย่างนี้เอง ไม่ว่าจะมนุษย์จะเกิดขึ้นหรือไม่ กฎของธรรมชาติก็ยังมีอยู่ตามปกตินั่นเอง มนุษย์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกฎเกณฑ์ที่ยิ่งใหญ่นี้

ใครเป็นผู้เห็นกรรมอย่างแท้จริง

พระพุทธเจ้าเป็นผู้ที่ค้นพบกฎเกณฑ์ของธรรมชาติที่สลับซับซ้อนนี้ พระองค์ไม่ได้สร้างหรือบัญญัติกฎเกณฑ์นี้ขึ้นมา พระองค์เองก็ตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติเช่นเดียวกัน การค้นพบกฎธรรมชาติของพระองค์ นับว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะช่วยทำให้มนุษย์รู้วิธีที่จะปฏิบัติตนต่อกฎเกณฑ์ธรรมชาตินั้นอย่างถูกต้อง และช่วยให้มนุษย์รู้วิธีที่จะเข้าถึงความสุขอันแท้จริงได้ หากปราศจากพระพุทธเจ้าเสียแล้ว มนุษย์ก็ยังคงต้องหลงใหลมัวเมากันอยู่นั่นเอง พระธรรมคำสอนของพระองค์เป็นเหมือนกับแสงสว่างที่ถูกจุดขึ้นท่ามกลางความมืดมิดของโลกมนุษย์ แสงสว่างนี้ช่วยทำให้มนุษย์มองเห็นว่าอะไรดี อะไรไม่ดี อะไรควรทำ หรือไม่ควรทำ ผู้ที่ใช้แสงสว่างแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าส่องนำทางชีวิต จึงได้พบแต่สิ่งที่ดี ไม่เดินตกหลุมตกล่อ ไม่เดินชนโน่นชนนี้ อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่รู้จักนำแสงสว่างนี้มาใช้ประโยชน์ ยังคงดำเนินชีวิตไปอย่างคนตาบอด ไม่รู้ผิดถูก ไม่รู้ว่าสิ่งไหนดีไม่ดีกว่าหรือไม่ควรทำ

พระพุทธเจ้าทรงแสดงนิยาม ๕

พระพุทธเจ้าได้ทรงชี้ให้เราเห็นถึงความสัมพันธ์กันของ เหตุปัจจัยต่างๆ และความสัมพันธ์กันนี้เป็นไปอย่างมีระเบียบ แบบแผน ไม่มีสิ่งใดที่เกิดมาลอยๆ ทุกสิ่งล้วนแต่มีเหตุปัจจัยให้ เกิดทั้งนั้น ความเป็นไปอันมีระเบียบแน่นอนอนันนี้ ท่านเรียกอีก อย่างหนึ่งว่า นิยาม หรือนิยามะ (ภาษาบาลี) ซึ่งครอบคลุมทุก สิ่งทุกอย่างในโลก และในอันตจักรวาล นิยามมีอยู่ ๕ ประการ ด้วยกันคือ

๑. อุตุนิยาม คือ กฎธรรมชาติที่ครอบคลุมความเป็น ไปของปรากฏการณ์ในธรรมชาติเกี่ยวกับวัตถุที่ไม่มีชีวิตทุกชนิด นิยามข้อนี้ทำให้เราเข้าใจเกี่ยวกับกฎธรรมชาติที่ว่าด้วยวัตถุ ซึ่ง ก็คือ เมื่อมีเหตุปัจจัยเพียงพอก็จะเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติ เช่น การที่ฝนจะตก ก็มีเหตุปัจจัยเพียงพอให้เกิดฝน ไม่ว่าจะ เป็นการระเหยของน้ำ การรวมตัวของก้อนเมฆ การเกิดลมพัด การกระทบกับความเย็น เป็นต้น การเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ ในธรรมชาติอย่างถูกต้อง ทำให้เรารู้จักปฏิบัติต่อธรรมชาติ และ อยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างมีความสุข

๒. พีชนิยาม คือ กฎธรรมชาติที่ครอบคลุมความเป็น ไปของสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ กฎธรรมชาติเกี่ยวกับการ สืบพันธุ์โดยเฉพาะ สิ่งที่เราเรียกว่ากฎธรรมชาตินี้ ทำให้เมื่อเรานำ เมล็ดมะม่วงไปปลูก ต้นที่งอกออกมาจะต้องเป็นมะม่วงเสมอ หรือหมู เมื่อออกลูกมา ย่อมเป็นลูกหมู เป็นต้น ความเป็น

ระเบียบนี้เป็นผลมาจากการควบคุมของธัมมตาทั้ง ๓ คือ สมตากราปรับสมตุล, วัฏฏธ การหมุนวนเวียน และชีวิต การมีหน้าทีต่อกัน

๓. จิตนินยาม คือ กฏธรรมชาตทีเกี่ยวกับกลไกการทำงานของจิต ซึ่ชีวิตมนุษย์ประกอบด้วส่วนทีสำคัญ ๒ ส่วน คือ ร่างกายและจิตใจ จิตนินยาม เป็นกฏธรรมชาตทีเกี่ยวกับการทำงานของจิต กระบวนกรของความคิด จิตในทีศนะของพระพุทศาสนาเป็นสิ่งที่ต่างหากจากกาย จิตจึงมีกฎเกณฑ์ในการทำงานเปลี่ยนแปลง และแสดงพฤติกรรมเฉพาะของมัน จิตนินยาม ด้แก่ นามธต คือ จิตและเจตสิกทีเป็นธรรมธต

๔. กรรมนินยาม คือ กฏแห่งเหตุผล กฏแห่งการให้ผลของการกระทำ กฏอันเป็นเหตุเป็นผลของธรรมชาต แบ่งออกเป็น ๒ อย่าง ทางนามธรรม และทางรูปธรรม ทางนามธรรม นั้นก็คือ กฏแห่งกรรม ด้แก่ การกระทำของจิต ทางรูปธรรม คือ กฏแห่งกิริยา ด้แก่ การกระทำของสิ่งไม่มีชีวิต โดยเฉพาะกฏแห่งกรรมทีเกิดจากจิตนินยาม คือมีเจตนา นั้น ในทางพระพุทศาสนา ทำให้เกิดอจินไตยทั้ง ๔ (สิ่งทีไม่อาจรู้ได้ด้วการอาศัยตรรกะหรือความคิด) ทีไม่อาจใช้เครื่องมือใดๆ พิสูจน์ให้เห็นประจักษ์ โดยทั้วกันได้ นอกจากจะบรรลุธรรมด้วตนเอง

๕. ธรรมนินยาม เป็นกฏธรรมชาตทีเกี่ยวกับสรรพสิ่ง เป็นกฏสากลทีครอบคลุมความเป็นไปทั้ฝ่ายจิตและฝ่ายวัตถุ กฏข้อนี้มีขอบเขตครอบคลุมกว้างขวางมากที่สุด กฏอื่นๆ ทีเหลือก็อยู่ภายใต้กฏข้อนี้ อันด้แก่ ลักษณะสามัญสามประการ

คือ อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา กฎข้อสุดท้ายนี้ครอบคลุมกฎทั้ง ๔ ข้อที่กล่าวมา แต่ที่ท่านแยกออกมาต่างหากก็เพื่อให้เห็นชัดเจนเท่านั้น เปรียบเหมือนกับที่เราเรียกคนที่อาศัยอยู่ในประเทศว่าประชาชน ซึ่งประชาชนนี้รวมถึงตำรวจ ทหาร ครู เป็นต้น ซึ่งบางครั้งเราก็เรียกแยกกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กรรมนิยาม

ในบรรดานิยามทั้ง ๕ ประการนี้ พระพุทธศาสนาทรงเน้นสอนกรรมนิยาม ในส่วนนามธาตุที่เกี่ยวกับจิตนิยาม และธรรมนิยาม พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับอตุณิยาม และพีชนิยาม เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และจะสังเกตได้ว่า กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับมนุษย์มากที่สุดนั้นก็คือ กฎแห่งกรรม หรือกรรมนิยาม ซึ่งส่วนนี้ทำให้มนุษย์ทราบว่า ตนเองสามารถกำหนดชะตาชีวิตได้เอง ด้วยการกระทำของตน

กรรม หมายถึง การกระทำทางกาย วาจา และใจ เป็นได้ทั้งฝ่ายกุศลและอกุศล และการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยความเจตนา หรือการกระทำที่เป็นไปด้วยความตั้งใจ ถ้าเป็นการกระทำที่ไม่มีเจตนาไม่เรียกว่าเป็นกรรมในความหมายทางธรรม ในการให้ผลของกรรมนั้น มีทั้งกรรมที่ให้ผลตามคราว ให้ผลตามกิจ และให้ผลตามลำดับ

การแสดงผลของกรรม... กรรมให้ผลตามคราว

กรรมที่ให้ผลตามคราว มีอยู่ ๔ อย่างด้วยกันคือ ทิฏฐธรรมเวทนียกรรม กรรมให้ผลในภพนี้, อุปัชฌายเวทนียกรรม กรรมให้ผลต่อเมื่อเกิดแล้วในภพหน้า, อปรာปรเวทนียกรรม กรรมให้ผลในภพสืบๆ ไป และอโหสิกรรม กรรมให้ผลสำเร็จแล้ว

อย่างทีหนึ่ง กรรมให้ผลในภพนี้เป็นกรรมที่แรง จึงให้ผลทันตาเห็น ไม่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วก็ตาม ผู้ทำย่อมได้เสวยผลแห่งกรรมที่ตนกระทำนั้นในอัตรภาพนี้เอง แต่หากผู้ทำกรรมตายไปเสียก่อน กรรมนั้นไม่ทันให้ผล หมดโอกาสที่จะให้ผลแล้ว กรรมนี้ก็กลายเป็นอโหสิกรรม เลิกให้ผล กรรมประเภทนี้เช่น การฆ่ามารดาบิดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนถึงทำพระโลหิตให้ห้อขึ้นไป และทำสงฆ์ให้แตกกัน

อย่างทีสอง กรรมที่ให้ผลต่อเมื่อเกิดแล้วในภพหน้า เป็นกรรมที่เบารองลงมาจากกรรมประเภทแรก กรรมนี้จะให้ผลก็ต่อเมื่อผู้ทำเกิดใหม่ในภพถัดไปหรือในชาติหน้า รองจากปัจจุบันชาติไปเท่านั้น แต่ถ้าคลาดจากชาติหน้า ซึ่งเป็นชาติถัดไปจากชาตินี้ ก็หมดโอกาสให้ผล กรรมนี้ก็กลายเป็นอโหสิกรรม เลิกให้ผล

อย่างที่สาม กรรมให้ผลในภพสืบๆ ไป เป็นกรรมเบาที่สุด ให้ผลต่อเมื่อพ้นจากภพหน้าไปแล้ว ได้จังหวะเมื่อใดให้ผลเมื่อนั้น จนกว่าจะเลิกให้ผล ท่านเปรียบเหมือนสุนัขไล่เนื้อ เมื่อไล่ไปทันทีใดก็กัดในที่นั้น

อย่างที่สี่ อโหสิกรรม กรรมให้ผลสำเร็จแล้ว หรือกรรมเล็กให้ผล ไม่มีผลอีก ได้แก่ กรรมทั้งที่เป็นกุศลและอกุศลที่เลิกให้ผล เปรียบเหมือนพีชอันหมดยางแล้ว เพราะปลุกไม่ขึ้นอีกต่อไป

การแสดงผลของกรรม... กรรมที่ให้ผลตามกิจ

กรรมที่ให้ผลตามกิจ ก็มีอยู่ ๔ ประการเช่นเดียวกันคือ ชนกกรรม กรรมแต่งให้เกิด, อุบัติถัมภกกรรม กรรมสนับสนุน, อุปปีฬกกรรม กรรมบีบคั้น และอุปฆาตกรรม กรรมตัดรอน

อย่างหนึ่ง กรรมแต่งให้เกิดนั้น สามารถที่จะทำให้ผู้ทำกรรมที่ตายจากภพหนึ่งแล้วให้ไปเกิดในภพอื่นอีก แล้วแต่กรรมดีกรรมชั่วให้ไปเกิดในสุคติหรือทุคติ ท่านเปรียบเหมือนมารดาผู้ยังบุตรให้เกิด ได้แก่ กัมมโยนิ คือ กรรมเป็นกำเนิด ให้เกิดในภพอื่น ต่อจากนั้นไปก็หมดหน้าที่

อย่างที่สอง กรรมสนับสนุน กรรมประเภทนี้ไม่สามารถแต่งปฏิสนธิได้เอง เป็นกรรมที่คอยสนับสนุน ช้ำเติม เปรียบเหมือนแม่เลี้ยงทารกที่ผู้อื่นให้เกิดแล้ว กรรมนี้ ได้แก่ กรรมพันธุ์ กรรมเป็นพวกพ้อง ในที่อื่นๆ กรรมนี้เป็นสภาพคือ มีส่วนเสมอกันกับกรรมแต่งให้เกิด ถ้ากรรมแต่งให้เกิดทำให้ไป

เกิดในที่ดี กรรมสนับสนุนก็จะเข้าสนับสนุนให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ทำให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป ถ้ากรรมแต่งให้เกิดทำให้ไปเกิดในที่ไม่ดี กรรมสนับสนุนก็จะเข้าบีบคั้นซ้ำเติมให้เลวหนักลงไปอีก เข้าทำนองที่ว่า มีดีมา มีดีไป

อย่างที่สาม กรรมบีบคั้น กรรมประเภทนี้หากกรรมแต่งให้เกิดทำให้ไปเกิดในที่ดี กรรมบีบคั้นก็จะเข้าไปขัดขวางบีบคั้นให้เลวลง ถ้ากรรมแต่งให้เกิดทำให้ไปเกิดในที่ที่ไม่ดี กรรมประเภทนี้ก็จะทำให้ทุเลาเบาบางขึ้น กรรมประเภทนี้จึงเป็นกรรมที่คอยขัดขวางกรรมสนับสนุนไม่ให้ทำหน้าที่นั่นเอง

อย่างที่สี่ กรรมตัดรอน มีหน้าที่คล้ายๆ กันกับกรรมบีบคั้น แต่จะต่างกันที่ช้าหรือเร็วเท่านั้น กรรมบีบคั้นนั้นคอยเบียดเบียนแทรกแซงกัน คอยลบล้างขับไล่กันแต่ช้าๆ ส่วนกรรมตัดรอนนี้เมื่อติดตามทันแล้ว ย่อมตัดรอนให้เด็ดขาดไปในปัจจุบันทันด่วน ไม่เนิ่นช้าเหมือนกับกรรมบีบคั้น

การแสดงผลของกรรม... กรรมให้ผลตามลำดับ

กรรมหมวดสุดท้ายเป็นกรรมที่ให้ผลตามลำดับ ซึ่งมีอยู่ ๔ ประเภทเช่นเดียวกันคือ คุรุกรรม กรรมหนัก, พหุลกรรม กรรมชิน, อาสันนกรรม กรรมเมื่อจวนเจียน และกตัตตากรม กรรมสักแต่ว่าทำ

อย่างที่หนึ่ง กรรมหนัก เป็นกรรมที่หนักกว่ากรรมอย่างอื่น เป็นได้ทั้งฝ่ายกรรมดีและกรรมชั่ว ในฝ่ายกรรมชั่วท่านจัด

เอาอนันตริยกรรม ๕ อย่าง เป็นกรรมหนัก ในฝ่ายกรรมดีท่าน
จัดเอาสมาบัติ ๘ เป็นกรรมหนัก ถ้ากรรมนี้มีอยู่แล้ว ย่อมให้ผล
ก่อนกรรมอื่นทั้งหมด เปรียบเหมือนบุคคลทิ้งของต่างๆ จากที่สูง
มีเหล็ก ก้อนหิน หนุ่ย และขนนก เป็นต้น สิ่งใดหนักกว่าสิ่งนั้น
ย่อม ตกถึงพื้นดินก่อน

อย่างที่สอง กรรมชิน ได้แก่ กรรมที่เคยทำมามาก ทำ
จนกลายเป็นความเคยชิน กรรมนี้เป็นอาเสวนปัจฉัย คือ การ
สั่งเสียเป็นเหตุ เมื่อครุกรรมไม่มี กรรมนี้ย่อมให้ผลก่อนกว่า
กรรมอื่น เปรียบเหมือนกับมวยปล้ำกัน ถ้าใครมีกำลังมากกว่า
คนนั้นย่อมชนะ กรรมนี้บางครั้งก็เรียกว่า อาจิณณกรรม

อย่างที่สาม กรรมเมื่อจวนเจียน ได้แก่ กรรมที่ทำตอน
จวนเจียนจะตาย หากพหุลกรรมไม่มีคือ ผู้ทำไม่ได้ทำกรรม
อย่างใดอย่างหนึ่งไว้จนชิน กรรมนี้แม้จะทุรพลอย่างไรก็ตาม
ย่อมให้ผล ท่านเปรียบเหมือนกับโคอันเขาอัดอยู่ในคอก พอนาย
โคบาลเปิดประตูออก โคตัวใดอยู่ติดกับประตู แม้โคนั้นจะเป็น
โคแก่ทุรพล ก็ย่อมออกได้ก่อนโคตัวที่อยู่ข้างในเข้าไป แม้โคตัว
นั้นจะแข็งแรงกว่าก็ตาม

อย่างทีสี่ กรรมสักแต่ว่าทำ เป็นกรรมอันทำด้วยไม่ตั้งใจ
คือ ผู้ที่ทำนั้นมิได้รู้ว่าเป็นบุญหรือเป็นบาป กระทำด้วยไม่รู้สัก
แต่ว่ากระทำไป กรรมที่กระทำเช่นนั้นเรียกว่า กรรมสักแต่ว่าทำ
กรรมนี้ให้ผลปราศจากกำหนดคือ ถ้ากรรมอื่นไม่มี ถึงวาระแห่ง
กรรมนี้จะให้ผล ท่านเปรียบเหมือนลูกศรที่บุคคลบ้ายิง คนบ้าย
ิงศรนั้นจะไม่มีจุดหมาย สักแต่ว่ายิงๆ ไปเท่านั้น

กรรมหนัก

เมื่อรู้จักกรรม และการให้ผลของกรรมเช่นนี้แล้ว เราต้องหลีกเลี่ยงกรรมชั่ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมหนักที่เป็นฝ่ายอกุศลคือ การฆ่ามารดา ฆ่าบิดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนถึงยังพระโลหิตให้ห้อขึ้นไป และทำสงฆ์ให้แตกแยก กรรมหนักเหล่านี้เป็นบาปมาก ตัดทางสวรรค์ ตัดทางนิพพานเลยทีเดียว กรรมเหล่านี้ให้ผลเร็วกว่ากรรมอื่นๆ ในทางตรงกันข้าม หากเราอยากประสบแต่สิ่งที่ดี อยากให้กรรมดีส่งผลเร็ว ก็ต้องทำกรรมหนักฝ่ายที่เป็นกุศล อันได้แก่ รูปฌาน ๔ คือ ตั้งแต่ฌานขั้นที่ ๑-๔ และ อรูปฌาน ๔ คือ กำหนดที่ว่างหาที่สุคติได้เป็นอารมณ์, กำหนดวิญญานหาที่สุคติได้เป็นอารมณ์, กำหนดภาวะที่ไม่มีอะไรๆ เป็นอารมณ์ และภาวะมีสัญญาไม่ใช่ ไม่มีสัญญาก็ไม่ใช่ เป็นต้น

นอกจากนั้นกรรมที่ทำจนเป็นความเคยชินจะให้ผลเร็วเช่นเดียวกัน หากไม่มีกรรมหนัก กรรมเคยชินนี้ก็จะให้ผล หากเราอยากจะได้แต่สิ่งที่ดี ก็จงสร้างนิสัยแห่งความเคยชินในทางทำความดีไว้มากๆ แล้วเราจะพบแต่สิ่งที่ดีในชีวิตตลอดไป

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light green color, framing the central text.

๒

กรรม

ของการเมืองไทย
คนไทยต้องช่วยกัน
เปลี่ยนกรรมให้ดีขึ้น

การทำกรรมบางครั้งเป็นการกระทำของเราคนเดียว ได้รับผลคนเดียว แต่บางกรณีเราก็ร่วมกับคนอื่น กรรมจึงมีทั้งกรรมที่เป็นของแต่ละคน และกรรมที่ทำร่วมกัน ตัวเราคนเดียว บางครั้งไม่ได้ตั้งใจที่จะทำกรรมนั้นโดยตรงแต่ได้ไปกับผู้อื่น จึงได้ร่วมกับเขาทำกรรมนั้น จึงทำให้เราได้รับผลกรรมไปด้วย

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light green color, framing the bottom of the page.

ตัวอย่างของกรรมที่ทำร่วมกัน

ตัวอย่างของกรรมร่วมกันนั้นมีปรากฏมากมายในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา เช่น ในครั้งหนึ่งมีภิกษุ ๗ รูป จะเดินทางไปเฝ้าพระพุทธเจ้าที่วิหารเชตวัน ในระหว่างทางช่วงเวลาเย็นๆ ได้พากันแวะไปพักที่วิหารแห่งหนึ่ง พระภิกษุที่อยู่ประจำที่วัดได้จัดที่พักให้ภิกษุทั้ง ๗ รูป ได้นอนในถ้ำแห่งหนึ่ง แต่ตอนกลางคืนบังเอิญมีก้อนหินก้อนใหญ่กลิ้งลงมาปิดปากถ้ำไว้ เช้าวันรุ่งขึ้นพระภิกษุเจ้าของถ้ำก็มาดูภิกษุอาคันตุกะทั้ง ๗ รูปนั้น เห็นก้อนหินปิดปากถ้ำอยู่ จะระดมคนช่วยกลิ้งก้อนหินออกอย่างไรก็ยกก้อนหินนั้นไม่ได้ แม้พระภิกษุที่อยู่ภายในถ้ำเองจะช่วยกันผลักก้อนหินด้วยก็ไม่สำเร็จ จนกระทั่งถึงวันที่ ๗ ก้อนหินนั้นก็กลิ้งออกจากปากถ้ำได้เอง เป็นที่อัศจรรย์ยิ่งนัก ภิกษุทั้ง ๗ ที่มาพักและติดอยู่ในถ้ำพากันอดโรยเพราะอดอาหารอยู่ถึง ๗ วัน เมื่อออกจากถ้ำได้แล้ว ก็คิดกันว่าจะไปกราบทูลถามพระพุทธเจ้าถึงกรรมของตนที่ได้เคยทำไว้ในชาติก่อน พอเดินทางไปถึงก็กราบทูลเล่าเรื่องนี้ให้พระพุทธองค์ทรงทราบ พร้อมทั้งขอทราบกรรมที่พวกเขาทั้ง ๗ รูป เคยกระทำไว้ในชาติก่อน

พระพุทธเจ้าจึงตรัสเล่าให้ฟังว่า ในอดีตกาลภิกษุทั้ง ๗ รูปนี้ได้เกิดเป็นเด็กเลี้ยงโค ๗ คน ในเมืองพาราณสี ได้ต้อนโคไปเลี้ยงยังที่ต่างๆ วันหนึ่งพบตัวเงินตัวทอง (วรรณุช) ตัวใหญ่ตัวหนึ่ง จึงติดตามไป ตัวเงินตัวทองก็หนีเข้าไปในจอมปลวก จอมปลวกนั้นมีช่องอยู่ ๗ ช่อง เด็กทั้ง ๗ คน ก็พากันไปหากิ่งไม้ใบไม้มา

ปิดช่องนั้นคนละช่อง คิดว่าพรุ่งนี้จะมาจับเอาไป แต่แล้วก็ล้ม
เสีย ได้พาโคไปเลี้ยงยังที่อื่น พอถึงวันที่ ๗ ย้อนกลับมาที่เก่า
พบจอมปลวกนี้เริ่มขึ้นมาได้ จึงพากันไปเปิดกิ่งไม้ ออก ตัวเงินตัว
ทองนั้นต้องอดอาหารอยู่ ๗ วัน ร่างกายซูบผอมแทบสิ้นชีวิต
เด็กๆ ก็สงสัยบอกว่า เราอย่าฆ่ามันเลยปล่อยไปเสียเถอะ แล้ว
ก็ปล่อยมันไป เด็กทั้ง ๗ นั้นไม่ตกนรก เพราะว่าตัวเงินตัวทอง
นั้นไม่ตาย แต่เด็กเหล่านั้นเมื่อไปเกิดใหม่ก็ต้องรับกรรมอด
อาหาร ๗ วัน ถึง ๑๔ชาติด้วยกัน นี่เป็นอดีตชาติของภิกษุ ๗
รูปนั้น ที่ได้ทำกรรมร่วมกันไว้ จึงต้องได้รับผลจากการกระทำ
ร่วมกัน

ในชีวิตของคนแต่ละคนก็เช่นเดียวกับภิกษุทั้ง ๗ รูปนั้น
เรามีกรรมเฉพาะของเรา และยังมีกรรมที่เคยทำร่วมกับคนอื่น
อีก จึงได้รับผลร่วมกัน หากเราฉลาดก็จงเลือกอยู่ใกล้บัณฑิต
หรือคนดี เพราะคนเหล่านั้นชอบทำความดี เราจะได้รับผลดีไป
ด้วย ตัวอย่างของกรรมร่วมกันอีกเรื่องหนึ่งคือ กรรมของพระ
นางสามาวดีพร้อมพวก ซึ่งครั้งหนึ่งได้พากันไปเล่นน้ำในแม่น้ำ
ตลอดทั้งวัน เมื่อรู้สึกหนาวจึงพากันขึ้นจากแม่น้ำ เพื่อจะก่อไฟ
ผิง จึงพากันเดินหาที่เหมาะๆ แล้วได้มาพบพงหญ้าเข้า แต่ใน
พงหญ้านั้นบังเอิญมีพระปัจเจกพุทธเจ้าได้เข้าไปนั่งเข้าฌานอยู่
แต่พวกนางมองไม่เห็น และไม่ได้สังเกตให้ละเอียด จึงจุดไปเผา
ทันที เมื่อไฟลุกโชนหญิงเหล่านั้นก็ได้มายืนล้อมผิงไฟกัน แต่
ทันทีที่ไฟไหม้หญ้าหมด หญิงเหล่านั้นก็ต้องตกใจอย่างสุดขีด
เมื่อเห็นร่างของพระปัจเจกพุทธเจ้า หญิงเหล่านั้นนึกว่าท่านคง
นิพพาน (มรณภาพ) แน่แล้ว เพราะไฟที่เผาหญ้านั้นแรงถึง

ขนาดจะใหม่อะไรต่อมิอะไรให้รอดวายเป็นได้ในชั่วเวลาไม่นาน
จึงคิดว่าไหนๆ ท่านก็นิพพานไปแล้ว แม้ร่างกายของท่านจะยังไม่
ใหม่ แต่ที่ท่านคงไม่สามารถทนทานความร้อนจากไฟอย่างนี้ได้ ยิ่ง
ยิ่งไปกว่านั้นหากทิ้งร่างท่านไว้มีใครมาพบเข้าพวกตนก็จะ
ต้องเดือดร้อนเป็นแน่ เพื่อทำลายหลักฐานจึงคิดกันว่า ควรเผา
ร่างพระปัจเจกพุทธเจ้าให้ไหม้เสียให้หมด ว่าแล้วหญิงเหล่านั้น
ก็ช่วยกันหาฟืนมาสุมทับร่างของพระปัจเจกพุทธเจ้าจนมิด แล้ว
จุดไฟเผาทันที ครั้นเห็นไฟลุกไหม้ดีแล้ว จึงรีบพากันหลีกหนีไป
คิดว่าร่างของพระปัจเจกพุทธเจ้าคงไหม้หมดเป็นแน่ แต่พระ
ปัจเจกพุทธเจ้านั้นไม่เป็นอะไร เมื่อเข้าสมาบัติครบ ๗ วัน ท่านก็
ออกจากสมาบัติลุกขึ้นเดินได้อย่างสบายเหมือนไม่มีอะไรเกิด
ขึ้นเลย

กรรมที่หญิงเหล่านั้นทำร่วมกันนับว่าเป็นกรรมหนัก ถึง
แม้ว่าตอนแรกจะไม่มีเจตนา แต่เนื่องจากในตอนหลังมีเจตนา
อย่างแรงกล้า จึงไม่อาจหลีกหนีวิบากกรรมไปได้ ตายจากชาติ
นั้นแล้วจึงได้ไปเกิดอยู่ในนรกหลายพันปี พ้นจากนรกแล้ววิบาก
กรรมนั้นยังเหลือเศษอยู่ เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์จึงถูกไฟไหม้บ้าน
อยู่ถึง ๑๐๐ ชาติ และชาติสุดท้ายก็เป็น ๑ ใน ๑๐๐ ชาติ แม้จะ
เกิดในตระกูลที่สูงศักดิ์ เป็นถึงพระมเหสีของพระราชา แต่ก็ยัง
ถูกไฟไหม้ปราสาทเพราะผลกรรมที่ได้ทำร่วมกันไว้ในชาติก่อน
พระนางสามาวดีกับหญิงเหล่านั้น จึงต้องมาพบจุดจบของชีวิต
ร่วมกันอย่างน่าอนาถ

นี่เป็นผลกรรมที่คนกลุ่มหนึ่งได้ทำร่วมกัน เมื่อเกิดมาก็ได้มาพบเจอกัน และได้รับผลกรรมที่ตนเองเคยกระทำไว้ร่วมกัน การที่เราได้เกิดมาในสังคมใดสังคมหนึ่ง ได้มาพบเจอใครนั้นก็เพราะเราเคยมีกรรมร่วมกันมาในปางก่อนนั่นเอง บางคนเคยร่วมกันทำกรรมดีมา จึงมาพบเจอแต่คนที่ดี บางคนเคยร่วมกันทำความชั่วมา จึงเกิดมาพบเจอแต่คนชั่ว จะเห็นว่าในหลายๆ กรณีที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติหรืออุบัติเหตุต่างๆ นั้น บางคนไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย อยู่กันคนละจังหวัด อยู่กันคนละประเทศ แต่ต้องมารับผลกรรมร่วมกัน เป็นต้น นั่นก็เป็นเพราะพวกเขาเคยทำกรรมร่วมกันมานั่นเอง ถึงอยู่ไกลแสนไกล อยู่ที่ไหนก็ตามก็ต้องมารับผลที่ตนเองเคยกระทำไว้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กรรมของประเทศไทย

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงวิกฤต ทั้งทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาอื่นๆ อีกมากมายนั้น ก็เพราะคนไทยเคยทำกรรมไม่ดีไว้ร่วมกัน พวกเราจึงต้องมาประสบชะตากรรมที่ไม่ดีร่วมกัน แต่ก็เชื่อว่ากรรมที่เคยทำไว้ นั้นจะไม่มีทางแก้ไข ทุกสิ่งทุกอย่างแก้ไขได้ด้วยการกระทำของเราเอง หากตั้งใจที่จะทำ ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถย้อนเวลากลับไปแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีที่เคยกระทำไว้ในอดีตได้ แต่เราก็สามารถทำให้กรรมไม่ดีในอดีตนั้นให้ผลที่เบาบางลงไปได้ เปรียบเหมือนกับน้ำใสในแก้ว หากเราเทสีดาลงไปในน้ำ ก็ไม่

สามารถที่จะแยกสีดำนั้นออกจากน้ำได้เด็ดขาด แต่เราสามารถทำให้สีดำนั้นเจือจางลงไปได้ ด้วยการเติมน้ำสีลงไปมากๆ ยิ่งเติมน้ำสีลงไปมากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้สีดำที่มีอยู่ในแก้วเจือจางลงไปมากเท่านั้น กรรมที่คนไทยกำลังประสบอยู่ในเวลานี้ก็เช่นเดียวกัน สามารถที่จะแก้ไขได้ หากทุกคนร่วมแรงร่วมใจกันที่จะทำความดี ไม่มีความโกรธ ความเกลียด ความอิจฉา ริษยาต่อกัน รู้จักให้อภัยแก่กันและกัน ไม่คิดที่จะกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน เป็นต้น อนาคตของประเทศไทยจะเป็นอย่างไรจึงขึ้นอยู่กับการกระทำของคนไทยเอง หากเราอยากให้อสังคมนไทยมีแต่สิ่งที่ดีงามเกิดขึ้น ก็จงร่วมกันทำแต่ความดี จะได้ไม่ต้องเจอกับปัญหาอย่างที่เป็นอย่าง

อย่างไรก็ตาม การที่จะทำให้ทุกคนเป็นคนดี คิดดีต่อกัน และกันเหมือนกันทุกคนนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้เลย แต่อย่างน้อยหากมีคนตั้งใจทำความดีมากกว่าคนที่คิดจะทำความชั่ว ก็จะทำให้ประเทศของเราดีขึ้นกว่าเดิมได้ สำคัญอยู่ที่ตัวคนแต่ละคน หากใครไม่อยากประสบกับความทุกข์ ความเดือดร้อน ก็จงเลิกทำแต่ความดี เปลี่ยนกรรมของตนเองเสียใหม่ให้มีแต่ความดี ชีวิตก็จะพบแต่สิ่งที่ดีงาม ชีวิตของคนเรานั้นไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงหนีจากกฎแห่งกรรมได้ เมื่อทำกรรมใดไว้ ย่อมได้รับผลกรรมนั้น ในอดีตชาติเราไม่รู้ว่าเราเคยทำกรรมอะไรไว้บ้าง แต่ในชาตินี้เราสามารถเลือกที่จะทำกรรมดีได้ เลือกที่จะเป็นได้ หากต้องการให้ประเทศไทยกลับมามีความสงบสุขเหมือนเดิม คนไทยจะต้องร่วมแรงร่วมใจกันทำความดี ผลแห่งกรรมดีนี้จะช่วยให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความสุข

ชะตากรรมของประเทศไทย

ชะตากรรมของประเทศจะเป็นไปอย่างไรจึงขึ้นอยู่กับประชาชนในประเทศเป็นสำคัญ เหมือนกับบ้านของเราจะสะอาดสวยงามหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านนั้นเป็นสำคัญ หากเราอยากทำให้ประเทศของเราเป็นดินแดนแห่งความสุข คนในประเทศจะต้องสร้างกรรมดี ความดีทุกคนสามารถเริ่มต้นได้เดี๋ยวนี้เวลานี้ จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงประเทศต้องเริ่มจากตัวของเราแต่ละคน หากเราแต่ละคนยังเป็นคนเห็นแก่ตัว ยังเต็มไปด้วยความโกรธ ความเกลียด ความอิจฉา ริษยาต่อกันและกันแล้ว ประเทศของเราก็คงเต็มไปด้วยไฟที่เผาผลาญกันและกัน นักการเมืองก็จะใช้หอกคือปาก ทิ่มแทงกันไม่รู้จักจบจักสิ้น ผลสุดท้ายก็ได้รับผลแห่งกรรมชั่วด้วยกันทั้งสองฝ่าย การทำความชั่วไม่เคยสร้างประโยชน์ให้กับใครเลย มีแต่นำทุกข์โทษนานาประการมาให้ การทำความดีต่างหากที่จะก่อให้เกิดความสุขอันแท้จริงให้กับตัวเราและคนที่อยู่รอบข้าง

ถึงแม้ว่าความดีจะเริ่มจากจุดเล็กๆ คือตัวเรา แต่มันจะขยายออกไปทั่วประเทศหรือทั่วโลกได้ เหมือนกับการโยนก้อนหินลงที่สระน้ำ ถึงแม้ว่าคลื่นอันเกิดจากก้อนหินนั้นจะเล็กเพียงนิดเดียว แต่มันจะค่อยๆ ขยายกว้างออกไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเต็มสระได้เอง ในอดีตที่ผ่านมาการเปลี่ยนแปลงของโลกล้วนแต่เริ่มต้นจากคนเพียงไม่กี่คนเท่านั้น แล้วค่อยขยายไปเรื่อยๆ เอง

เช่น พระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่มุ่งมั่นทำความดี จนในที่สุดความดีของพระองค์ก็ได้กระจายออกไปสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ช่วยให้คนจำนวนมากหลุดพ้นจากความทุกข์ หรือแม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ที่ค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน ก็เริ่มต้นจากความตั้งใจจริงของคนๆ เดียวนั่นเอง เช่น โทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) ผู้ประดิษฐ์หลอดไฟได้ คาร์บอน และออกแบบสวิตช์เปิด-ปิดหลอดไฟเป็นคนแรกของโลก ซึ่งต่อมาแนวความคิดของเขาก็ค่อยๆ กระจายไปทั่วโลก หรือนักวิทยาศาสตร์คนดัง อย่างเช่น อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ผู้ค้นพบทฤษฎีสัมพัทธภาพนั้น แนวความคิดของเขาก็ได้กระจายออกไปทั่วโลก การกระทำของคนๆ หนึ่งจึงมีผลต่อคนอื่นๆ ได้ ฉะนั้น หากเราต้องการเปลี่ยนแปลงประเทศไทย จะต้องเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน หากอยากให้อสังคมนี้ออกไปข้างหน้า ขณะนี้เราเป็นคนดีหรือยัง

การเปลี่ยนกรรมของประเทศไทยต้องเริ่มเปลี่ยนที่ตัวเรา เปลี่ยนจิตใจ และพฤติกรรมของเราใหม่ รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน มีความรักความเมตตาต่อกัน สังคมไทยจึงจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และยั่งยืนตลอดไป

